

Spolky Vltavan Davle a Vltavan Štěchovice

Spolek Vltavan Davle byl založen v roce 1896, Vltavan Štěchovice vznikl o dva roky později, roku 1898. Činnost štěchovického a davelského spolku navázala na činnost jednoho z nejstarších spolků v českých zemích, spolku Vltavan Praha.

Spolky původně sdružovaly plavce, šífaře a dělníky, kteří se zabývali dopravou stavebního materiálu a dřeva po řece, a podporovaly postižené rodiny šífařů v době nemoci nebo jejich úmrtí. Ke spolkové činnosti patřilo pořádání plesů, zábav, ale také vzdělávání formou přednášek, výletů a vycházek. Členem spolku se mohl stát každý plavec, rybář, pobřežný nebo lodník ve věku od 20 do 60 let ze Štěchovic, Davle a okolí. Z důvodu velké výstavby vodních děl na Vltavě začala klesat závislost obživy rodin na řece a měnil se tak i význam a zaměření činnosti spolku. Postupně voroplavba na Vltavě zanikla úplně. Přesto oba spolky přetrvaly a působí kontinuálně dodnes. Tak jako v začátcích jejich působení, jsou i dnes spolky významnou součástí života v obcích Davle a Štěchovice. Připomínají původní účel, za kterým byly tyto spolky založeny. Členové spolků svou činností připomínají tradiční vorařské řemeslo a uchovávají povědomí o zaniklých řemeslných technikách a technologiích, využívaných nejen ve vorařství. S životem u řeky a s říčním provozem bylo spjato mnoho dalších řemesel, například ledování, pískaření, rybaření a další.

Středočeské vodáctví

Vodáctví má v Čechách dlouholetou tradici od konce 19. století. Ve Středočeském kraji je spojeno především se splouváním řek Berounky a Sázavy. Vodáctví představuje svébytný sociokulturní fenomén blízký trempingu. Není jen prostou volnočasovou aktivitou, ale vytváří společenství lidí spojených specifickou kulturou, jejíž projevy můžeme v obecnějším slova smyslu označit za folklor – pozdravy, slang, rituály, písně apod. K vodáctví samozřejmě patří i ovládání techniky plavby a znalost táboření ve volné přírodě. Tyto znalosti a zvyklosti jsou předávány kontinuálně z generace na generaci především v osobní mezilidské komunikaci.

Vodáctví vytvořilo kulturní tradici, která je autentická a stále plně živá. Existují však i rizika, která mohou tento fenomén potenciálně oslabit – např. komercializace volnočasových aktivit, nevhodné zásahy do krajiny, digitalizace životního stylu, menší zájem o kolektivní sporty.